

натийтъ ни имоть. — Простете мя. Забравте мнѣ много! Избавте мя сега и ще бѣдѣ вашъ.

Г. Аристъ мълчеливъ до тѣзи минутѣ и подиръ тогѣ козъ жалны въспоминанія, не можѣ да въздържи съзгытъ си. Помысли си че Трипани може на истинѣ да ся е раскаялъ за това що бѣ направилъ.

— Дъще, каза, супругъ ти е! Прости го на земятъ, както прощава самъ Отецъ нашъ на небеса.... — Татко! — Яке!

И дъщеря, баща, супругъ съставиха едно живописно сплетванье въ пригрѣщаніето си.

ГЛАВА 29.

Ангелътъ падна въ дѣвоиски ногтѣ.

Янка, момата онази която другъ пѣтъ спрямо гордыйтъ и злоначинныйтъ Трипани бѣше противопоставила велелепіе и прѣзрѣніе происходяще отъ благородно честолюбіе, прѣдъ злочестинѣтъ, прѣдъ сломенѣтъ надменность на падналытъ Трипани, прѣдъ лошето положеніе въ което ся намери и ся намираше той, и прѣдъ мекосердцото умоленіе на бащѣ си, неможѣ да противопостави сега освѣтъ чувствата които сѣ обыкновенны на нѣжнѣтъ, чувствителнѣтъ и чистѣтъ сърца.

Окаянно чистосърдечіе! Настоящето, всякога ти ся прѣдставя свѣтло и сіяюще; мнѣното всякога чисто и непорочно, родено си за да прощавашъ вынѣгы, съществуашъ за да правишъ добро вынѣгы; живѣешъ за да ся отличаваши вынѣгы съ осъщественіето на всичко което ти учи философіята и религіята. Ты не знаешъ че на този свѣтъ има страсти, пороцы, лошевины и чувства на които знаніето само може да тя оскверни! Ты не знаешъ че израженіето на покаяніе, че съзгытъ, че сладкѣтъ и миламъ из-